B. J.

Opłacono gotówką

Nr. 5. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, piątek, dnia 1. lutego 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

Przepisy o kosztach sądowych.

Ciąg dalszy z nr. 4.

Rozdział V.

Opłaty w postępowaniu karnem.

Art. 73. Wyrok skazujący w sprawie karnej pociąga za sobą obowiązek uiszczenia przez każdego skazanego opłaty sądowej w zależności od wymierzonej mu kary według przepisów następujących.

Art. 74. Skazany w pierwszej instancji obowiązany jest tytułem opłaty uiścić w razie skazania na karę pozbawienia wolności:

do 1 miesiąca	5 zł.
do 3 miesięcy	10 zł.
do 6 miesięcy	20 zł.
do 1 roku	40 zł.
do 2 lat	80 zł.
do 4 lat	160 zł.
do 6 lat	320 zł.
ponad 6 lat	600 zł.

Art. 75. Skazany w pierwszej instancji na grzywnę (karę pieniężną) obowiązany jest uiścić tytułem opłaty 10 proc. od kwoty wymierzonej mu grzywny (kary pieniężnej), nie mniej jednak niż 1 zł.

Art. 76. W razie skazania łącznie na karę pozbawienia wolności i karę grzywny (karę pieniężną) pobiera się obie opłaty, przewidziane w artykułach poprzedzających.

Art. 77. W przypadku orzeczenia kary łącznej na podstawie kilku wyroków opłaty sądowe, wymierzone w tych wyrokach, ulegają zsumowaniu.

Art. 78. Jeżeli zostanie orzeczona grzywna (kara pieniężna), a kara pozbawienia wolności była wyznaczona tylko na przypadek niemożności ściągnięcia grzywny, opłatę pobiera się według art. 75 rozporządzenia niniejszego.

Art 79. W razie nieuwzględnienia apelacji, założonej przez skazanego lub jego obrońcę, sąd wymierza za drugą instancję opłatę podwójną w stosunku do należnej za instancję pierwszą.

W razie uwzględnienia apelacji, założonej przez skazanego lub jego obrońcę, sąd wymierza opłaty za obie instancje według kary przez siebie wyrzeczonej, przyczem opłata za drugą instancję wynosić będzie połowę opłaty za pierwszą.

W razie podwyższenia wymiaru kary lub skazania dopiero w instancji apelacyjnej na skutek apelacji, założonej przez oskarżyciela, sąd wymierza opłaty za obie instancje według kary przez siebie wyrzeczonej, w jednakowej wysokości za każdą instancję (art. 74 — 78).

Art. 80. Opłaty w Sądzie Najwyższym pobierane będą od skazanego jedynie w przypadku oddalenia kasacji, założonej przez skazanego lub jego obrońcę. Opłatę tę wymierzyć należy w takiej samej wysokości, w jakiej pobrać ją powinien sąd, który wydał zaskarżony wyrok.

Art. 81. W sprawach z oskarżenia prywatnego lub w sprawach z oskarżenia publicznego, w których wyłącznym oskarżycielem był pokrzywdzony (art. 67 kodeksu postępowania karnego), nakłada się w razie wyroku uniewinniającego na oskarżyciela prywatnego lub pokrzywdzonego opłatę sądową w wysokości od 5 zł do 100 zł za każdą instancję.

W tej samej wysokości pobiera się od oskarżyciela prywatnego lub pokrzywdzonego opłatę za instancję odwoławczą w razie oddalenia środka odwoławczego, założonego przez nich lub ich pełnomocników na niekorzyść oskarżonego.

Art. 82. Wysokość przypadającej opłaty oznacza sąd w wyroku. Nieuiszczona w terminie dwutygodniowym od dnia uprawomocnienia się wyroku opłata będzie ściągnięta z urzędu.

Art. 83. Sąd może w wyroku zwolnić skazanego, oskarżyciela prywatnego lub pokrzywdzonego w całości lub części od opłaty, jeżeli uzna, że uiszczenie jej będzie dla nich zbyt uciążliwe.

Art. 84. Koszty postępowania karnego oraz opłaty za odpisy wyroków i postanowień pobiera się według obowiązujących w tej mierze przepisów. Do innych dokumentów stosuje się przepis art. 44 rozporządzenia niniejszego.

Art. 85. W razie dochodzenia w procesie karnym roszczeń majątkowych, wynikających z przestępstwa, opłaty sądowe pobiera się według przepisów rozdziałów I i II rozporządzenia niniejszego, pisma jednak i załączniki, wnoszone przez powoda cywilnego w toku dochodzeń wstępnych, są wolne od opłaty od podań i załączników, nie pobiera się opłaty za doręczenie, obowiązek zaś opłaty wpisu od powództwa powstaje z chwilą wytoczenia powództwa cywilnego.

Rozdział VI.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona i tomu X cz. 1 Zwodu praw.

Oddział 1.

Wpis.

Art. 86. Wpis stały w wysokości 10 zł pobiera się od skargi kasacyjnej w sprawie o ochronę zakłóconego lub przywrócenie utraconego posiadania.

Art. 87. Cały wpis stosunkowy pobiera się od sporów, wynikłych w postępowaniu działowem, prowadzonem w drodze incydentalnej.

Art. 88. Połowę wpisu stosunkowego pobiera się od postępowania wykonawczego w sprawach o działy spadkowe.

Art. 89.* Wpis stały pobiera się:

1. w wysokości 20 zł:

od działów, prowadzonych w drodze incydentalnej;

od zatwierdzenia testamentów (art. 1060 i nast. tomu X cz. 1 Zwodu praw);

od zatwierdzenia praw do spadku (art. 1408 u. p. c., art. 1239 i nast. tomu X cz. 1 Zwodu praw);

od przyznania prawa własności na zasadzie przedawnienia (art. 533 tomu X cz. 1 Zwodu praw);

2. w wysokości 8 zł:

od każdego podania, rozpoczynającego postępowanie sądowe, nie podlegającego opłacie wpisu stosunkowego lub stałego w sumie wyższej — w sprawie, należącej do właściwości sądu okręgowego;

od podań, wymienionych w art. 1, 7 i 12 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) i od sprzeciwów osób trzecich, przewidzianych w tej ustawie;

3. w wysokości 3 zł:

od każdego podania, rozpoczynającego postępowanie sądowe, nie podlegającego opłacie wpisu stosunkowego lub stałego w sumie wyższej — w sprawie, należącej do właściwości sądu grodzkiego.

Art. 90. Wpis stały w tej samej wysokości (20 zł, 8 zł i 3 zł) pobiera się od zażaleń i podań o uchylenie wyroku w przedmiotach, wymienionych w artykule poprzedzającym.

Do podań o uchylenie wyroku stosuje się ponadto przepisy rozporządzenia niniejszego o kaucji kasacyjnej.

Art. 91. Skargi członków rad familijnych na decyzje tych rad wolne są od opłat.

Art. 92. W sprawach o uznanie za zmarłe osób, zaginionych na wojnie (art. 1777 — 1777[10] u. p. c.), wolne są od opłat wszelkie podania i pisma.

Oddział 2.

Opłaty w postępowaniu hipotecznem.

Art. 93. Od każdej projektowanej do wykazu hipotecznego treści pobiera się opłatę hipoteczną stałą lub stosunkową.

Art. 94. Opłatę stałą w wysokości 3 zł pobiera się od każdej treści, której przedmiotem jest wpis praw następujących: 1) prawa własności nieruchomości, 2. praw, opierających się wyłącznie na spadku, zapisie lub darowiźnie. 3) prawa, którego wartość pieniężna nie da się oznaczyć. 4) kaucji. Opłatę w takiej samej wysokości pobiera się od treści, dotyczących ostrzeżeń, hipotek sądowych, prawnych wpisów, związanych z egzekucją i wykreśleń.

Art. 95. Od treści, niewymienionych w artykule poprzedzającym pobiera się opłatę stosunkową od wartości w wysokości 1/5 proc. Wartość ustala się w kwocie, która jest podstawą wymiaru opłaty stemplowej od czynności prawnej, z której wynika prawo, będące przedmiotem treści.

Art. 96. Jeżeli treść, podlegającą opłacie stosunkowej, projektuje się do kilku miejsc tego samego wykazu hipotecznego lub nawet do różnych wykazów hipotecznych, pobiera się od niej opłatę stosunkową raz jeden, pozatem opłatę stałą.

Art. 97. Opłata stosunkowa nie może wynosić mniej niż 3 zł.

Art. 98. Opłata hipoteczna od środków odwoławczych na orzeczenia wydziałów hipotecznych przy sądach grodzkich wynosić będzie 5 zł, przy sądach okręgowych — 20 zł, od skarg zaś kasacyjnych: w pierwszym przypadku — 20 zł, w drugim — 50 zł.

Art. 99. Od wszelkich dokumentów, wydawanych przez pisarzów hipotecznych (kopij, świadectw z wykazów i ksiąg hipotecznych i t. p.), nie pobiera się opłaty stemplowej; dokumenty te podlegają opłacie kancelaryjnej w myśl przepisów art. 44 rozporządzenia niniejszego.

Zwolnienie od opłaty stemplowej nie stosuje się do dokumentów, wydawanych na podstawie akt stanu cywilnego.

Art. 100. Opłaty od treści, stosunkowe i stałe, pobiera projektujący treść notarjusz lub pisarz hipoteczny, a opłaty kancelaryjne i opłaty od środków odwoławczych na orzeczenia wydziałów hipotecznych — pisarz hipoteczny z obowiązkiem przelewania tych opłat do właściwych kas państwowych.

Art. 101. Na obszarze mocy obowiązującej tomu X cz. 1 Zwodu praw nie pobiera się opłaty stosunkowej od projektowanej przy pierwiastkowem zaprowadzeniu hipoteki do wykazu treści, jeżeli dotyczy ona prawa, które było uprzednio zarejestrowane w rejestrze wieczystym.

Art. 102. W sprawach, wymienionych w rozdziale niniejszym, stosuje się odpowiednio przepisy art. 25, 28, 37 — 51 i 69 — 72 rozporządzenia niniejszego.

Rozdział VII.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu cywilnego z 1811 r.

Art. 103. Uwolnienie od kosztów sądowych służy obrońcy węzła małżeńskiego i innym zastępcom, zajmującym podobne stanowisko.

Art. 104. Piątą część wpisu stosunkowego pobiera się za podział fizyczny wspólnej nieruchomości, dział spadku lub innej masy majątkowej, tudzież za odnowienie lub sprostowanie spornej granicy — od wartości przedmiotu działu.

Art. 105. Za czynności w księgach gruntowych oraz sądu, prowadzącego rejestr, spowodowane w toku postępowania egzekucyjnego, pobiera się opłaty według obowiązujących w tej mierze przepisów.

Art. 106. W sprawach, wymienionych w rozdziale niniejszym, stosuje się odpowiednio przepisy art. 25, 28, 37 — 48 i 69 — 72 rozporządzenia niniejszego.

Rozdział VIII.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu cywilnego z 1896 r.

Art. 107. Od opłat sądowych wolne jest postępowanie o uznanie za zmarłe osób, zaginionych na wojnie (§§ 960—970 u. p. c.).

Art. 108. Piątą część wpisu, stosunkowego pobiera się od podań o wszczęcie postępowania wywoławczego (§ 947 u. p. c.) oraz od podań o zamknięciu wypłat (§ 1020 u. p. c.).

Art. 109. Wpis stały w wysokości 20 zł pobiera się od wniosków o pozbawienie własnej woli lub uchylenie takiego pozbawienia, jeżeli dla tych spraw właściwe są sądy grodzkie.

Art. 110. Za czynności w księgach gruntowych oraz sędziego, prowadzącego rejestr okręgowy, spodowane w toku postępowania egzekucyjnego, nie pobiera się żadnych opłat z wyjątkiem opłat za wpis prawa własności nabywcy, wpis hipoteki zabezpieczającej oraz wpis prawa zastawu dla roszczeń przeciwko nabywcy.

Art. 111. W postępowaniu przymusowej likwidacji jednostki kolejowej pobiera się wpis stały:

1) w wysokości 40 zł od podań o otwarcie przymusowej likwidacji;

2) w wysokości 20 zł od zażaleń w tem postępowaniu.

Art. 112. Za przeprowadzenie przymusowej likwidacji jednostki kolejowej (§ 49 ustawy z dnia 19 sierpnia 1895 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 8 lipca 1902 r. Zb. ustaw pruskich str. 237) pobiera się opłatę stosunkową w wysokości całego wpisu stosunkowego, a jeżeli przymusowa likwidacja została umorzona (§ 50 tej ustawy) — w wysokości połowy wpisu stosunkowego.

Opłatę oblicza się od ogólnej wartości części składowych jednostki kolejowej, a uiszczenie tej opłaty nastąpi z masy likwidacyjnej przez likwidatora. Uchylenie likwidacji lub jej umorzenie nie może nastąpić przed zabezpieczeniem opłaty.

Art. 113. W sprawach, wymienionych w rozdziale niniejszym, stosuje się odpowiednio przepisy art. 25, 28, 37 — 48 i 69 — 72 rozporządzenia niniejszego.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Starostwo Katowickie
Nr. O — 14/2.

Okólnik Nr. 1.

Na skutek zarządzenia Wojewody Śląskiego z z dnia 20. XII. 1934 r. Nr. Pr. 1/30/1 wprowadzającego w życie statut organizacyjny, regulamin i przepisy kancelaryjne dla Starostw — zawiadamiam, że wszystkie dotychczasowe agendy lekarza powiatowego zostały włączone do kompetencji Starosty Katowickiego. W związku z tem proszę o skierowywanie wszelkich pism wysyłanych dotychczas wprost do lekarza powiatowego — pod następującym adresem:

„Starostwo Katowickie, lekarz powiatowy".

Katowice, dnia 28 stycznia 1935 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

Obwieszczenie!

Górnicy bezrobotni, którzy zwolnieni zostali z pracy po dniu 19 sierpnia 1933 r. otrzymują w roku szkolnym 1935/36 bezpłatne pomoce naukowe (materjały szkolne i przybory do robót ręcznych) dla swych dzieci pod warunkiem, że

a) poprzednio ubezpieczeni byli conajmniej przez 3 lata w Kasie Pensyjnej Spółki Brackiej,

b) utracili pracę na zakładach brackich i utrzymują prawo do Kasy Pensyjnej przez uiszczanie uznaniówek,

c) prawo do Kasy Pensyjnej mają utrzymane po myśli ust. 2 a § 58 statutu Spółki Brackiej bez opłacania uznaniówek, o ile z powodu bezrobocia pozostają bez zarobkowania.

Dzieci hutników i robotników kamieniołomów nie mają prawa do korzystania z świadczeń Funduszu Wolnych Kuksów, wobec tego też dzieciom takich bezrobotnych nie przysługują pomoce naukowe.

Legitymacje do korzystania z pomocy naukowych wystawiać będą starsi braccy obwodów, do których bezrobotni należeli podczas zatrudnienia na kopalni, zaś gdyby obwód starszego brackiego w międzyczasie został zniesiony, wówczas taki bezrobotny winien zwrócić się do innego starszego

brackiego na tej samej kopalni wzgl. do tego starszego brackiego, któremu przydzieleni zostali pensjoniści rozwiązanego obwodu.

Dla uzyskania tych legitymacyj (kartek upoważniających) bezrobotni powinni przedłożyć książkę kwitową dot. uiszczonych składek do Kasy Pensyjnej Spółki Brackiej wzgl. książkę odejścia, dalej wystawioną przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy legitymację bezrobotnego oraz poświadczenie kopalni, z którego wynika data zwolnienia z pracy. O legitymacje (kartki upoważniające) winni zainteresowani wystarać się w takim terminie, żeby je mogli oddać kierownikom szkół najpóźniej do **20 lutego b. r.** gdyż po tym terminie oddane legitymacje nie będą pod żadnym warunkiem uwzględniane.

Tarnowskie Góry, dnia 14 stycznia 1935 r.

Dyrekcja Spółki Brackiej.

Dr. Potyka

Znak akt: O I O 22/305.

Komunikaty.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Dobra wiara przy zniesławieniu (art. 255 k. k.).

Dla istoty zniesławienia, przewidzianego w art. 255 k. k., nie ma znaczenia usprawiedliwiającego czynnik dobrej wiary sprawcy i prawdopodobieństwa rozpowszechnianych przezeń zarzutów (Orzecz. z 12 VI. 34 Nr. 2 K. 579/34).

Istota przestępstwa z art. 28 pr. o wykr.

Należenie do grupy demonstrantów, popełniających wybryki, wobec przyczynienia się tem do popełnienia wybryków przez inne osoby, korzystające z obecności większej ilości osób na miejscu demonstracji, wystarcza do przypisania oskarżonemu winy z art. 28 prawa o wykroczeniach (Orzecz. z 27. VIII. 34 1 K. 480/34).

Gra hazardowa a loterja (art. 61 pr. o wykr. i art. 141 u. k. s.).

Gra hazardowa, aczkolwiek podobna do gry loteryjnej, różni się jednak od niej zasadniczo tem, że wygrana w niej zależy nie wyłącznie od przypadku, lecz w pewnej mierze od indywidualnych walorów grającego (Orzecz. z 15. VI. 34 Nr. 1 K. 411/34).

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08